

UCHWAŁA NR 231/XXXV/06
RADY POWIATU W SIERPCU
z dnia 31 marca 2006 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Domu Pomocy Społecznej
w Szczutowie**

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r o samorządzie powiatowym (tekst jednolity Dz. U. z 2001r. Nr 142, poz. 1592 z późn. zm.) oraz art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks Postępowania Administracyjnego (tekst jednolity Dz. U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) –Rada Powiatu w Sierpcu uchwala, co następuje:

§ 1.

Skargę na Dyrektora Domu Pomocy Społecznej w Szczutowie -
w przedmiocie niewłaściwego potraktowania petenta -

Rada uznaje za bezzasadną.

§ 2.

Treść niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem doręczyć skarżącemu.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Sierpcu.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Rady
/-/
Juliusz Gorzkoś

UZASADNIENIE

do Uchwały Nr 231/XXXV/06 Rady Powiatu w Sierpcu z dnia 31 marca 2006r. w sprawie rozpatrzenia skargi na Dyrektora Domu Pomocy Społecznej w Szczutowie

Skarga na Dyrektora Domu Pomocy Społecznej w Szczutowie dotyczyła nie udzielenia zgody na opuszczenie Domu Pomocy Społecznej przez mieszkańca domu na prośbę skarżącego oraz związanych z tym spięć i nieporozumień w trakcie rozmowy skarżącego z Panią Dyrektorem DPS. Zgodnie z przyjętą procedurą zasadność zarzutów badała Komisja Rewizyjna Rady Powiatu, która w przygotowanym projekcie uchwały oceniła skargę jako bezzasadną.

W trakcie dokonywanych czynności wyjaśniających przeprowadzono rozmowę ze stronami. Pani Dyrektor DPS działania swe tłumaczyła troską o bezpieczeństwo i komfort psychiczny swego pensjonariusza, z kolei skarżący poczuł się dotknięty formą polemiki i traktowania jego jako osoby postronnej, przychodzącej w dobrej wierze.

Komisja stwierdziła, iż przyczyną zaistniałych nieporozumień jest skomplikowana psychika spowodowana wiekiem i przeżyciami pensjonariusza oraz doznanymi krzywdami zaznanymi w swoim życiu, co uniemożliwia trzeźwą ocenę sytuacji. Jest to obywatel polski pochodzenia niemieckiego, mieszkający na naszym terenie przed i w trakcie wojny, co było przyczyną szeregu wzajemnych krzywd tej grupy z częścią społeczeństwa polskiego, jak i wkraczającą armią czerwoną. Wraz z grupą społeczności niemieckiej musiał kryć się, uciekać zarówno przed polską jak i czerwoną armią i w konsekwencji podczas jednej z ucieczek jedna rodzina porzuciła 3-letnie dziecko narodowości niemieckiej i dziś ta rodzina zwróciła się do skarżącego o pomoc w jej odnalezieniu. Zarówno skarżący jak i p. Dyrektor DPS nie znali kompleksów pensjonariusza i jego reakcje były im niezrozumiałe, tzn. bardzo chętnie prowadzi rozmowy na tematy ogólne, gdy porusza się tematy i problemy z lat okupacji i powojennych ogarnia go potworny strach i przerażenie, w związku z powyższym reakcja Pani Dyrektora DPS była uzasadniona, podyktowana troską o bezpieczeństwo i spokój pensjonariusza. Skarżący, po zapoznaniu się ze skomplikowaną psychiką pensjonariusza oświadczył, iż nie rości żadnych pretensji i nie podtrzymuje zarzutów wobec Pani Dyrektora DPS zawartych w skardze.

W związku z powyższym **skargę uznano za bezzasadną.**